

ρον. Κατέβη ἀμέσως εἰς τὸ δωμάτιον ποῦ εἰργάζετο, ἐδιάλεξ
μίαν ἀπὸ τὰς ἡμιτελεῖς ἑκείνας εἰκόνας καὶ ὥσταν νὰ ἔθλεπε
κάτι μέσα εἰς τὸ κενόν, ώσταν γὰ εἴχεν ἀκόμη ζωντανὸν ἐμπρός
του τὸ ὄραμα ποῦ τοῦ εἴγεν ἐμφανισθῆ καθ' ὑπον, ἥρχισε νὰ
ζωγραφίζῃ, νὰ συπληρώψῃ τὴν εἰκόνα. Εἰργάσθη ὅλον τὸ
πρωὶ. Τὸ χέρι του, τὸ δημιουργόν. ἔτρεχε γοργά, ἀκούρα-
στον, ἐμπνέυσμένον. Κάτι ἀόρατον τὸν ὀδηγοῦσεν, ώσταν νὰ εἰ-
σηκούετο ἡ εὐχὴ τοῦ πτωχοῦ πατέρα. Ἡ "Αννα κατεξίγινετο
εἰς τὸ σπίτι. Τὸν ἀφινεν ἔτσι συγνά, φοβουμένη μὴ τὸν ταράξῃ,
μέσα εἰς τὴν ἐργασίαν του. "Οταν ἦλθε τὸ μεσημέρι νὰ τὸν
ἰδῇ, ὁ Παῦλος ἐκρατοῦσεν ἀκόμη τὸν χρωστήρα καὶ εἶχε τὸ
βλέμμα προσηλωμένον τρυφερὰ ἐπάνω εἰς τὸ ἔργον του. "Ενα
χαμόγελο καὶ ἔνα δάκρυ ἀδελφωμένα μέσα εἰς τὰ μεγάλα του
μάτια, ἐπρόδιδον μίαν σιγαλήν τρικυμίαν ποῦ συνετάραττε τὴν
ψυχήν του. Ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς ἀκόμη ὅθινης ἐφαίνετο τώρα ἔνα
ῶμορφο, λεπτὸ κοριτσάκι, ποῦ τὰ σγουρά καὶ ἄφθονα μαλλιά
του ἐπλημμυροῦσαν ἔνα μέτωπον καλλιτεχνικόν. Ἡ "Αννα
ἐπληησίασεν, ἔρριψε μὲν ματιὰ εἰς τὴν εἰκόνα καὶ μὲν κραυγὴ
λαχτάρας ἐθγήκεν ἀπὸ τὸ στήθος της. Καὶ μὲ τὴν ἀνέλπι-
στον χαράν ποῦ ἐπανέκτησαν τὸ παιδί των, ἐλησμόνησαν καὶ
οἱ δύο ἐπὶ μίαν στιγμὴν τὸν πόνον των.

KIMON MIXAHALIDES

Τὸ πλεονέκτημα τῆς ἔξωσεως

Πρόκειται περὶ τῆς μετοικεσίας τῆς 1ης Σεπτεμβρίου. Καὶ ὁ κ. Ἀγα-
θόπουλος :

- "Ἐγὼ εἶμαι τυχηρός. Ήστε δὲν μετακομίζομαι τὴν πρώτην Σε-
πτεμβρίου.
- Πῶς αὐτό; ἔχεις 'δικό σου σπίτι;
- "Οχι· ἀλλὰ συμπίπτει νὰ μού κάμνουν ἔξωσεις τοὺς ἄλλους μῆνας.